Dosarul nr.5r-116/2025

HOTĂRÎRE
asupra cauzei contravenţionale

23 mai 2025 or.Sângerei

Judecătoria Bălți cu sediul în orașul Sîngerei.

Instanţa compusă din: Instanţa compusă din: Preşedintele şedinţei, judecătorul Malcoci Iurie, grefier Andriuță Felicia**,** examinând în şedinţa publică cauza contravenţională la contestația lui Sîrbu Tamara împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 09.04.2025 și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată emisă de agentul constatator din cadrul IP Sângerei pentru comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,-

c o n s t a t ă:

La 09.04.2025, agentul constatator, OSS al SP nr.1 al IP Sîngerei Cotos Mihail, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/numărul MAI06 493233, prin care Sîrbu Tamara a fost sancţionată cu amendă în mărime de 750 unităţi convenţionale în baza art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acesteia că, *în perioada de timp 02.08.2024 – 14.10.2024, aflându-se în s.Vrăneşti raionul Sângerei, a acceptat şi primit mijloace băneşti prin intermediul aplicaţiei PSB, pentru susţinerea Blocului „Victoria Pobeda”.*

La 23 aprilie 2025, Sîrbu Tamara a depus, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Sîngerei, contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 09 aprilie 2025. În motivarea contestaţiei, aceasta a menţionat că nu este de acord cu decizia agentului constatator, o consideră neîntemeiată, emisă contrar prevederilor legale, agentul constatator n-a examinat obiectiv cauza contravențională, nu a elucidat toate aspectele speței și n-a acumulat probe care ar fi demonstrat vinovăția persoanei.

Contestatarul a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie și decizia de sancționare contravențională ca fiind ilegale.

În ședința de judecată contravenienta Sîrbu Tamara nu s-a prezentat, fiind citată legal. Prin poșta electronică a instanței de judecată din partea avocatului stagiar Loridana Hîrștioga, a solicitat admiterea contestației, menționând că nu a comis contravenția imputată și anularea deciziei agentului constatator privind sancționarea sa. Totodată, a solicitat și examinarea cauzei în lipsa contravenientei și a avocatului său.

În ședința de judecată agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Sîngerei nu s-a prezentat, fiind citat legal. Prin cererea depusă de către șeful IP Sângerei Pavel Frumusachi a solicitat examinarea cauzei în lipsa acestora cu anexarea referinței cu probele prin care își argumentează poziția în care au pledat pentru respingerea contestației ca fiind neîntemeiată, cu menținerea fără modificări a actelor contestate.

Astfel, instanța de judecată în temeiul art. 455 Cod contravențional a dispus examinarea contestației în lipsa contravenientei, a avocatului acesteia și a reprezentantului agentului constatator.

Examinând actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor invocate în contestație, verificând procesul-verbal de constatare și de sancţionare a contravenţiei în baza căruia a fost aplicată sancţiunea, instanţa reţine următoarele.

În sensul art. 395 alin. (1) pct. 2) și (1^1) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute art. 394 alin. (1^1).

Potrivit art. 400 alin.(1) Cod contravențional, contravenţiile prevăzute la art. 47, 47^1, art.48^1 alin.(7), art.49, 50, 52, 52^1, 54, 68^1–71, 73, 76^1, art.77 alin.(8), art.77^2, 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^1, 85–87, 89–91, art.91^1 alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art. 157 alin. (2), (3) și (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^1, art. 197 alin. (5), art. 201–203, 205, 2071, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) și (9), art.263^1, 267, art. 273 pct. 17) și 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art. 287 alin. (8), art.287^3, 289^1, 321, 325, 326 alin. (2)–(6), art.327^4, 331, 332, 332^1, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art. 350, 350^2, 354–357, 359–362, art. 364 alin. (2), (2^1), (5), (6) și (10), art. 365, 365^3 și 365^5 se constată şi se examinează de către poliție.

Potrivit alin. (1) art. 448 al Codului contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin.(8).

Conform procesului-verbal și deciziei agentului constatator din 09.04.2025, s-a constatat comiterea de către Sîrbu Tamara a contravenției prevăzute la art.47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria nr. MAI06 493233 din 09.04.2025, au fost întocmite în prezența lui Sîrbu Tamara, iar contestația a fost depusă la Inspectoratul de poliție Sângerei la data de 23.04.2025, respectiv, instanța statuează că contestația a fost depusă de către petiționară cu respectarea termenului de 15 zile prevăzut de art.448 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Instanța de judecată, examinând în cumul totalitatea probelor, conchide că vina persoanei în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional este deplin dovedită prin probele prezentate de către agentul constatator.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea

procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Sîrbu Tamara i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă petiționara nu a prezentat nici o probă pentru combaterea constatărilor agentului constatator. La fel, instanța stabilește că lui Sîrbu Tamara i-a fost asigurat dreptul de a depune declarații și dreptul de a-și angaja un avocat. Astfel, instanța constată valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel, instanța consideră că, vinovăția lui Sîrbu Tamara în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar contravenienta nu a prezentat instanței careva probe, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Prin urmare acțiunile lui Sîrbu Tamara corect au fost încadrate în conformitate cu art.47[1] Cod contravențional, coruperea electorală pasivă cu indicii: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusive al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Sîrbu Tamara nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

Instanța reține că simpla negare formală a faptei contravenționale nu este, *per se,* suficientă pentru a răsturna forța probantă a unui proces-verbal de constatare, întărit prin mojloace de probă tehnică și juridică legal administrate.

De asemenea, faptul că contestatarul a ales să nu se prezinte la ședința de judecată, refuzând practic confruntarea probatorie și valorificarea dreptului său la apărare, reduce considerabil credibilitatea și pertinența apărărilor sale.

Pe fondul probatoriu, instanța reține că în cadrul unei cauze penale conexe, în baza ordonanțelor motivate ale procurorului și a încheierilor emise de Judecătoria Chișinău, au fost autorizate măsuri speciale de investigație (MSI) în temeiul cărora a fost colectată informație de la furnizorul de comunicații electronice SA „Moldtelecom" privind conexiunile cu aplicația mobilă „PSB".

Aceste MSI, desfășurate cu respectarea strictă a prevederilor art. 138^4 Cod procedură penală, au relevat o asociere direct între numărul SIM identificat ca fiind înregistrat pe numele contestatarului și mesaje recepționate de la aplicația mobilă „PSB".

Această constatare tehnică nu poate fi trecută cu vederea, întrucît indică o interacțiune efectivă – fie voluntară, fie prin intermediere – între telefonul mobil asociat contestatarului și infrastructura digitală a instituției bancare ruse.

În lipsa unor explicații rezonabile (ex. Utilizarea telefonului de către o terță persoană, transferul din partea rudelor, instalări accidentale), instanța nu poate admite ipoteza unei simple coincidențe sau erori tehnice, cu atât mai mult cu cât contestatarul nu invocă nici un temei concret susceptibil de a explica natura acestor interacțiuni.

În termeni juridici, este esențial de subliniat că răspunderea contravențională nu necesită existența unei certitudini absolute, ci este suficient ca instanța să ajungă, în baza probelor administrate, la o convingere rațională și legală privind comiterea faptei și vinovăția persoanei.

În prezenta cauză, convergența elementelor tehnice (identificarea SIM, comunicarea cu aplicația bancară), coroborată cu lipsa unei apărări factuale coerente și absentismul procesual al contestatarului, justifică menținerea sancțiunii contravenționale aplicate.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientei și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 493233 din 09.04.2025 prin prisma art. 442 și 443 Cod contravențional instanța îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În ipostaza creată și descrisă supra, vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

De rând cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul contestatarei Sîrbu Tamara precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentului constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuită, or această poziție de către instanță este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, potrivit pct.12 al procesului-verbal cu privire la contravenție, Sîrbu Tamara n-a invocat careva obiecții, careva explicații plauzibile în vederea combaterii învinuirii aduse n-a făcut.

Argumentele expuse în contestație, instanța de judecată le consideră neîntemeiate și necesită a fi respinse, or, acestea sunt neîntemeiate și declarative, și nu există careva temeiuri de declarare a nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție conform prevederilor art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui Sîrbu Tamara vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Sîrbu Tamara în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice.

În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”.

Potrivit Constituției Republicii Moldova, art. 2 „(1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale

reprezentative, în formele stabilite de Constituție". Art. 38.„(1) Voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat, iar principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetățenii Republicii Moldova pot alege și pot fi aleși fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine social; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri și/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influențării voinței alegătorului; -vot liber exprimat - nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum și pentru a-l împiedica să-și exprime voința în mod independent.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

În circumstanțele enunțate instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 493233 din 09.04.2024 întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Sângerei Cotos Mihail, potrivit căreia Sîrbu Tamara a fost recunoscută vinovată pentru comiterea contravenție prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

În acelaș timp, constatând legalitatea și temeinicia procesului-verbal contestat, instanţa va analiza în continuare sancţiunea aplicată de agentul constatator, așa cum impune art. 458 din Codul contravenţional. Sancţiunea pecuniară în cuantum de 750 unităţi convenţionale a fost aplicată de către agentul constatator reieșind din maximul dispoziţiei prevăzută la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

Potrivit prevederilor alin.(1) art.41 Cod contravențional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante. (2) Faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile prezentului cod.

Analizând gradul de pericol social concret al faptei săvârșite, personalitatea făptuitorului instanţa consideră că sancţiunea amenzii aplicată în mărime maximal este prea aspră, fără a fi luate în vedere faptul că la materialele cauzei nu sunt anexate careva date care să o caracterizeze negativ pe petentă sau careva informații precum că ultima are antecedente penale sau contravenționale, ocupația și susrsele de existență a acesteia.

Din aceste motive, instanța consideră că contestația urmează a fi admisă partial, în partea modificării deciziei de sancționare.

În baza celor expuse și având în vedere prevederile articolelor 448, 458, 460-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se admite parțial contestația depusă de Sîrbu Tamara împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare seria/numărul MAI06 493233 din 09.04.2025 întocmite de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Sângerei, Cotos Mihail în privința lui Sîrbu Tamara prin care a fost recunoscută vinovată pentru comiterea contravenție prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Se modifică decizia de sancţionare contravenţională expusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/numărul MAI06 493233 din 09 aprilie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Sângerei, înlocuind sancţiunea amenzii în cuantum de 750 unităţi convenţionale, aplicată lui Sîrbu Tamara în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, cu sancţiunea contravenţională amendă în cuantum de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, în rest, se menţin celelalte dispoziţii ale procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Se explică lui Sîrbu Tamara că, în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o va plăti în cel mult 72 de ore din momentul în care i se aduce la cunoştinţă actul cu privire la stabilirea amenzii și, în acest mod, se va considera că sancţiunea amenzii a fost executată în totalitate, în caz contrar, amenda urmând a fi achitată în mod benevol în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei.

Președintele ședinţei,
judecătorul Malcoci Iurie